

ingediend op **1726** (2022-2023) – Nr. 3  
30 juni 2023 (2022-2023)

## Verslag

namens de Commissie voor Algemeen Beleid,  
Financiën, Begroting en Justitie  
uitgebracht door Maaïke De Vreese

over het ontwerp van decreet

tot wijziging van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening  
van 15 mei 2009,  
het decreet van 4 april 2014  
betreffende de organisatie en de rechtspleging  
van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges  
en het decreet van 25 april 2014  
betreffende complexe projecten,  
wat betreft de uitbreiding van de rechtsmacht  
van de Raad voor Vergunningsbetwistingen

Documenten in het dossier:

**1726** (2022-2023) – Nr. 1: Ontwerp van decreet  
– Nr. 2: Amendementen

---

*Samenstelling van de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën, Begroting en Justitie:*

*Voorzitter:* Steven Vandeput.

*Vaste leden:*

Arnout Coel, Maaike De Vreese, Andries Gryffroy, Philippe Muyters, Steven Vandeput;  
Adeline Blancquaert, Anke Van dermeersch, Wim Verheyden;  
Koen Van den Heuvel, Peter Van Rompuy;  
Willem-Frederik Schiltz, Maurits Vande Reyde;  
Celia Groothedde, Björn Rzoska;  
Ludwig Vandenhove.

*Plaatsvervangers:*

Veerle Geerinckx, Sarah Smeyers, Jeroen Tiebout, Wilfried Vandaele, Paul Van Miert;  
Filip Brusselmans, Yves Buysse, Johan Deckmyn;  
Stijn De Roo, Sofie Mertens;  
Marino Keulen, Gwendolyn Rutten;  
Mieke Schauvliege, Jeremie Vaneekhout;  
Thijs Verbeurgt.

*Toegevoegde leden:*

Jos D'Haese.

## INHOUD

|      |                                                                                                                                     |    |
|------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| I.   | Toelichting door minister Zuhail Demir .....                                                                                        | 4  |
| 1.   | Algemene situering .....                                                                                                            | 4  |
| 2.   | Inhoud en redenen voor het optreden van de decreetgever .....                                                                       | 4  |
| 3.   | Aanpak op Vlaams niveau .....                                                                                                       | 5  |
| 4.   | Bevoegdheidskwestie .....                                                                                                           | 5  |
| II.  | Bespreking .....                                                                                                                    | 6  |
| 1.   | Vragen en opmerkingen van de leden .....                                                                                            | 6  |
| 1.1. | Tussenkoms van Maaïke De Vreese .....                                                                                               | 6  |
| 1.2. | Tussenkoms van Ludwig Vandenhove .....                                                                                              | 7  |
| 1.3. | Tussenkoms van Mieke Schauvliege .....                                                                                              | 8  |
| 1.4. | Tussenkoms van Adeline Blancquaert .....                                                                                            | 8  |
| 2.   | Antwoorden van de minister .....                                                                                                    | 8  |
| 3.   | Slotrepleïeken .....                                                                                                                | 8  |
| III. | Stemmingen .....                                                                                                                    | 9  |
| 1.   | Artikelsgewijze stemming .....                                                                                                      | 9  |
| 2.   | Stemming over het geheel .....                                                                                                      | 11 |
|      | Tekst aangenomen door de commissie .....                                                                                            | 12 |
|      | Bijlage: zie de <a href="#">dossierpagina</a> van dit verslag op <a href="http://www.vlaamsparlement.be">www.vlaamsparlement.be</a> |    |

De Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën, Begroting en Justitie behandelde op 27 juni 2023 het ontwerp van decreet tot wijziging van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges en het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten, wat betreft de uitbreiding van de rechtsmacht van de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Bij dit ontwerp van decreet werd een toelichting gegeven door minister Zuhal Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme. Bij haar uiteenzetting maakte zij gebruik van een presentatie die terug te vinden is op de [dossierpagina](https://dossierpagina.vlaamsparlement.be) van dit verslag op [www.vlaamsparlement.be](https://www.vlaamsparlement.be).

## **I. Toelichting door minister Zuhal Demir**

### **1. Algemene situering**

Na eerst enige onvrede geuit te hebben over het feit dat het advies van de legislatieke dienst van het Vlaams Parlement in deze fase van het besluitvormingsproces tot amendementen geleid heeft op wat hier vandaag voorligt, stelt minister *Zuhal Demir* dat het ontwerp van decreet voorziet in een uitbreiding van de rechtsmacht van de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Het is meer bepaald de bedoeling om die rechtsmacht uit te breiden naar een aantal reglementaire en deels reglementaire besluiten in het omgevingscontentieux.

Op die manier wil men een aantal problematieken aanpakken waarmee men vandaag in de bestuursrechtspraak geconfronteerd wordt. Het betreft dan voornamelijk de problematische doorlooptijd van dossiers bij de Raad van State, maar ook de onduidelijkheid en het gebrek aan coördinatie tussen uitspraken van de Raad van State en de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Het ontwerp van decreet werd definitief goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 26 mei 2023.

### **2. Inhoud en redenen voor het optreden van de decreetgever**

De minister gaat daarna nader in op het hoe en het waarom van het ontwerp van decreet. Het voorziet in een beperkte bevoegdheidsoverdracht van de federale Raad van State naar de Vlaamse Raad voor Vergunningsbetwistingen. Het gaat meer bepaald over de beroepen tegen besluiten tot definitieve vaststelling van ruimtelijk uitvoeringsplannen (gemeentelijke, provinciale en gewestelijke RUP's), tegen besluiten tot definitieve vaststelling van stedenbouwkundige verordeningen en tegen definitieve voorkeursbesluiten en projectbesluiten voor complexe projecten.

De minister legt uit dat de regering hiertoe overgaat om een zeer oud zeer aan te pakken. Door de lange beroepsprocedures tegen RUP's blijft de uitvoering van projecten die willen steunen op een nieuw RUP onzeker. In het regeerakkoord stelt de Vlaamse Regering dat zij investeringsprojecten sneller en beter wil realiseren. Maar het is zo dat voor de maatschappelijk meest relevante projecten vaak een nieuw of aangepast RUP of een stedenbouwkundige verordening nodig is. En beroepen tegen dergelijke reglementaire besluiten vallen thans onder de residuaire bevoegdheid van de Raad van State.

Men moet vaststellen dat de afhandeling van dergelijke beroepen door de Raad van State problematisch is. Dat komt in de eerste plaats door de doorlooptijd. Voor dit type van besluiten bedraagt die doorlooptijd vandaag gemiddeld 26 maanden, dus iets meer dan twee jaar. Vlaanderen heeft daar geen vat op en kan de behandeling door de Raad van State niet optimaliseren.

De tweede oorzaak is de verwevenheid met de procedures bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Beroepen tegen omgevingsvergunningen behoren tot de

bevoegdheid van die Raad, maar worden vaak genomen op grond van een aangepast of nieuw RUP. Dat maakt de zaken erg complex. Wie is bevoegd voor welk besluit? Vaak worden in een beroep tegen een vergunning immers ook middelen ontwikkeld tegen het RUP zelf. Dat zorgt voor bijkomende vertraging: twee rechtscolleges moeten heel het dossier onderzoeken en de Raad voor Vergunningsbetwistingen moet vaak wachten op een arrest van de Raad van State, of door de wettigheids-toetsing van artikel 159 van de Grondwet de wettigheid van het RUP toch zelf beoordelen.

Het hoeft geen betoog dat dergelijke versnipperde bestuursrechtspraak de realisatie van projecten onnodig lang afremt. Politiek moet het volgens minister Demir het doel zijn om in een efficiënt en rechtszeker omgevingsvergunningenbeleid te voorzien, waarbij ook de bestuursrechtspraak – als mogelijk sluitstuk – burgers en ondernemers niet in de weg staat om in Vlaanderen te leven, te wonen en te ondernemen.

### **3. Aanpak op Vlaams niveau**

Die twee voornaamste problemen worden verholpen door de beroepen tegen de ruimtelijke uitvoeringsplannen, de stedenbouwkundige verordeningen en de complexe projecten op het niveau van de Vlaamse bestuursrechtspraak te brengen. De argumentatie is ten eerste dat de Raad voor Vergunningsbetwistingen sneller werkt dan de Raad van State, en dat zonder kwaliteitsverlies. Ten tweede valt de verwevenheid weg tussen beroepen bij de Raad van State tegen reglementaire besluiten enerzijds, en bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen tegen individuele besluiten anderzijds, die men zoals gezegd in de praktijk vaak ziet.

Op dit punt in haar toelichting projecteert de minister een slide (slide 5) die deze complexiteit visualiseert. In het voorbeeld wordt zowel beroep ingesteld tegen een omgevingsvergunning als tegen het onderliggende RUP. Daarbij toont ze zowel de huidige situatie als die na de voorgestelde wijziging. Men ziet meteen de voordelen van de tweede situatie: die is minder complex, want er is maar één rechtscollege bevoegd. De aangepaste procedure is ook efficiënter: er moet maar één rechtscollege het dossier bestuderen. Tot slot is zij ook sneller: de Raad voor Vergunningsbetwistingen hoeft niet te wachten op een arrest van de Raad van State over het RUP om te oordelen over de omgevingsvergunning. Tegelijk met de beoordeling van de wettigheid van een RUP kan voortaan ook de wettigheid van een vergunning worden beoordeeld.

De minister verzekert dat rechtsbescherming en waarborgen daarbij onveranderd blijven bestaan. Daarnaast komen er zelfs nog enkele bijkomende waarborgen in het kader van de rechtsbescherming. Het blijft ook mogelijk om cassatieberoep in te stellen bij de Raad van State. Daar wordt dus niet aan geraakt.

Ook wat de inwerkingtreding betreft, wordt uiteraard rekening gehouden met de vereisten qua rechtsbescherming. Zo wordt in een overgangsbepaling voorzien, die ervoor zorgt dat er geen invloed is op lopende procedures. Verder wordt bepaald dat eerst het procedurebesluit van de Dienst van de Bestuursrechtscolleges nog wordt aangepast. Beroepen tegen besluiten die louter reglementair zijn, zijn immers nieuw voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen en vereisen een aantal specifieke bepalingen, zoals bijvoorbeeld de verplichting om alle beroepen bekend te maken in het Belgisch Staatsblad.

### **4. Bevoegdheidskwestie**

De minister komt dan tot de vraag of een en ander wel degelijk tot de Vlaamse bevoegdheden behoort. Dat de Raad van State niet echt opgezet is met wat in het ontwerp van decreet wordt voorgesteld, acht ze begrijpelijk. Hij bracht dan ook

een negatief advies uit. Volgens de Raad van State stelt zich hier wel degelijk een bevoegdheidskwestie, en is het toekennen van bevoegdheden aan een bestuursrechtscollege in principe een bevoegdheid die enkel aan het federale parlement toekomt. De Grondwet laat ter zake evenwel ruimte voor interpretatie. En de Vlaamse Regering heeft er in haar ontwerp van decreet dan ook voor geopteerd om gebruik te maken van de impliciete bevoegdheden.

De regering heeft haar interpretatie zeer uitgebreid gemotiveerd in de memorie van toelichting. Wat de invulling van de voorwaarden betreft, is zij in essentie tot de conclusie gekomen dat, ten eerste, het decreet noodzakelijk is, onder meer omdat de behandeling door de Raad voor Vergunningsbetwistingen gemiddeld veel sneller zal verlopen voor de overgedragen beroepen, maar ook voor de daarmee verweven beroepen tegen individuele besluiten. Dat blijft ook het geval als de doorlooptijd bij de Raad van State – zoals gepland – zou worden verlaagd van 26 naar 18 maanden.

Ten tweede is de impact op de federale bevoegdheden marginaal, onder meer omdat het over een beperkt aantal beroepen gaat (een kleine veertig per jaar). De voorgestelde aanpak is daarenboven ook veel coherenter en duidelijker voor de burger. Over de derde voorwaarde, de mogelijkheid tot gedifferentieerde regeling, bestaat geen discussie.

De afdeling Wetgeving van de Raad van State ziet de invulling van de eerste twee voorwaarden anders, maar het komt uiteindelijk enkel aan het Grondwettelijk Hof toe om daarover te oordelen, stelt de minister.

Om al die redenen verzoekt ze de commissieleden dan ook het hen voorgelegde ontwerp van decreet te willen goedkeuren.

## **II. Bespreking**

### **1. Vragen en opmerkingen van de leden**

#### **1.1. Tussenkomen van Maaïke De Vreese**

*Maaïke De Vreese* deelt de frustratie van de minister over de ellenlange beroepsprocedures, samen met haar fractie en samen met alle ondernemers van wie de investeringen om die reden vastzitten. Zij vragen niets meer dan een uitspraak binnen een redelijke termijn, zodat ze snel duidelijkheid hebben over wat ze wel of niet kunnen doen. Daarom is wat hier vandaag voorligt, zo belangrijk.

De minister verstopt zich niet achter de bevoegdheidsdiscussie maar kijkt wat Vlaanderen kan doen. Zij investeerde ook al bijkomend in rechters om de procedures te verkorten. Het ontwerp van decreet vormt eens te meer een stap in de richting van de verbetering van het Vlaamse investeringsklimaat, dat noodzakelijk is om de Vlaamse welvaart veilig te stellen en nog te verbeteren, en dat ook noodzakelijk is voor het realiseren van de gewenste groene transitie.

Vandaag is de efficiëntie zoek. Een gemiddelde doorlooptijd van 26 maanden met uitschieters tot 42 maanden voor een annulatieberoep tegen een RUP noemt het lid hallucinant. De Raad voor Vergunningsbetwistingen van zijn kant weet de doorlooptijden te beperken tot gemiddeld minder dan een jaar. Vlaanderen streeft bovendien naar verdere verbetering daarvan via onder andere de hoger al genoemde aanwerving van extra bestuursrechters.

Vervolgens licht het lid enkele amendementen toe (*Parl.St.* VI.Parl. 2022-23, nr. 1726/2 – amendement 1 tot en met 7). Vanuit de meerderheidsfracties wil men

hiermee vormgeven aan een aantal technische opmerkingen die geformuleerd werden door de legistieke dienst van het Vlaams Parlement.

Amendement 1 tot en met 3 vervangen het voorzetsel “door” door het voorzetsel “voor” in respectievelijk artikel 2, 3 en 4. Zo wordt duidelijker dat het om de regels gaat die van toepassing zijn op het rechtscollege.

Amendement 4 vervangt in artikel 5 opnieuw hetzelfde voorzetsel, en past daarnaast de wetshistoriek aan. Het voegt ook de term “laatste lid” toe in de plaats van een “negende lid”, zodat de volgorde behouden blijft ongeacht de inwerkingtreding.

Amendement 5 corrigeert in artikel 6 opnieuw hetzelfde voorzetsel en de wetshistoriek.

Amendement 6 corrigeert een laatste keer het voorzetsel, namelijk in artikel 18. Daarnaast wordt de zinsnede “, opgericht bij artikel 4.8.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009,” weggelaten omdat artikel 14 van het ontwerp van decreet al een definitiebepaling bevat.

Amendement 7 vereenvoudigt tot slot de overgangsbepaling van artikel 19, op grond van het in de toelichting genoemde arrest van het Grondwettelijk Hof.

## 1.2. Tussenkoms van Ludwig Vandenhove

Wat de terechte bedenkingen van de minister over de recurrente nood aan amendementen en de onderliggende noodzaak van een betere samenwerking tussen de respectieve legistieke diensten betreft, suggereert *Ludwig Vandenhove* om er een algemene regel van te maken dat ook bij de indiening van een ontwerp van decreet (en niet alleen bij een voorstel van decreet), contact opgenomen wordt met de legistieke dienst van het Vlaams Parlement.

Het spreekt voor zich dat niemand er iets op tegen kan hebben om dingen sneller te laten verlopen. Maar in dit specifieke geval is zijn fractie toch minder overtuigd van het succes van de operatie dan de minister. Het gaat immers om zaken van een grote complexiteit. En het is net die complexiteit die volgens de Raad van State verantwoordelijk is voor de vertraging. Volgens hem valt het, ondanks de ambitie, dus nog af te wachten of de overheveling naar de Raad voor Vergunningsbetwistingen werkelijk zal zorgen voor beperktere doorlooptijden. Die Raad krijgt daarmee immers ook een flink zwaarder takenpakket. Maar krijgt hij daarvoor ook meer middelen en personeel?

Vraag in dat verband is ook tot wat dergelijke overheveling van bevoegdheden, weg van de Raad van State, en het negeren van diens advies op termijn zal leiden. De ervaring leert immers dat de Raad van State bestaft is door mensen met capaciteiten en gebreken en met objectieve en subjectieve gevoeligheden. Zonder zware termen als revanchisme in de mond te willen nemen, mag men dus ook niet uit het oog verliezen dat Vlaanderen in de toekomst hoe dan ook nog geconfronteerd zal worden met die Raad van State.

Tot slot roept hij de vraag op of de hervorming niet alleen voor de wetgevende en uitvoerende macht maar ook voor de burger tot meer eenvoud en minder complexiteit zal leiden, want die laatste wordt eens te meer geconfronteerd met een nieuw gegeven. Het lid pleit daarom – in de lijn van zijn eerdere tussenkomst bij de bespreking van het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving – voor sensibilisering en informatie onmiddellijk na de publicatie van het decreet in het Belgisch Staatsblad.

### 1.3. Tussenkoms van Mieke Schauvliege

*Mieke Schauvliege* is ten stelligste de mening toegedaan dat de Vlaamse ondernemers in de eerste plaats baat zouden hebben bij robuuste wetgeving, die de toets van de Grondwet doorstaat. Maar in het advies van de Raad van State wordt op verschillende punten aangegeven dat wat hier vandaag voorligt, zonder meer ongrondwettelijk is. Niemand heeft iets aan dergelijke op los zand gebaseerde wetgeving. In het ontwerp van decreet worden bevoegdheden van de federale overheid eenzijdig overgeheveld naar de Vlaamse overheid, wat compleet ongrondwettelijk is. Groen zal het ontwerp van decreet dan ook niet goedkeuren, evenmin trouwens als de hierop door de meerderheid ingediende amendementen.

Het is daarnaast ook bepaald sterk dat de Federale Regering nog maar vorig jaar, bij wet van 6 september 2022, besliste een hele rist medewerkers in dienst te nemen om de doorlooptijd bij de Raad van State te versnellen. Het gaat meer bepaald over 14 bijkomende staatsraden en 32 auditeurs. Het lid begrijpt dan ook niet dat onder andere een fractie als cd&v zich akkoord verklaart met dit ontwerp van decreet dat in wezen neerkomt op een soort sluikse staatshervorming.

### 1.4. Tussenkoms van Adeline Blancquaert

*Adeline Blancquaert* reageert op de grondwettigheidsbedenkingen van de vorige spreekster, door in herinnering te brengen dat de Raad van State indertijd evenzeer negatief was over de oprichting van de Raad voor Vergunningsbetwistingen, maar daarin finaal niet gevolgd werd door het Grondwettelijk Hof. Haar fractie vindt het net positief dat voortaan sneller beslissingen zullen kunnen worden genomen door een Vlaams rechtscollege. Hoe meer kan overgeheveld worden naar het Vlaamse niveau, hoe liever.

In het verlengde van het antwoord dat zij van de minister kreeg op haar schriftelijke vraag van 31 maart 2023 (*Schriftelijke vragen* VI.Parl. 2022-23, nr. 642, aan minister Zuhal Demir) over de werking van de Raad voor Vergunningsbetwistingen, had het lid verder graag nog een stand van zaken gekregen met betrekking tot de evolutie van de doorlooptijd bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen na de investeringen in onder meer het personeelskader. Verder steunt haar fractie ten volle het ontwerp van decreet.

## 2. Antwoorden van de minister

Minister *Zuhal Demir* vindt de hoger aangehaalde beslissing van de federale minister van Binnenlandse Zaken om extra personeel aan te werven een goede zaak, want er valt sowieso nog heel wat achterstand weg te werken bij de afdeling Wetgeving en de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Het klopt ook dat de Raad van State in 2009 evenmin blij was met de oprichting van de Raad voor Vergunningsbetwistingen, maar dat het Grondwettelijk Hof die ongunstige zienswijze niet volgde in zijn principiële arrest 8/2011 van 27 januari 2011. Het Hof aanvaardt dat Vlaanderen op grond van de impliciete bevoegdheden bestuursrechtscolleges kan oprichten en bepaalde rechtshandelingen kan onttrekken aan de schorsings- en vernietigingsbevoegdheid van de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. En tot bewijs van het tegendeel is dit nog altijd de vigerende regeling.

## 3. Slotreplieken

*Mieke Schauvliege* erkent dat het Grondwettelijk Hof in een principiële arrest oordeelde dat de impact van het oprichten van de Raad voor Vergunningsbetwistingen op de aan de federale wetgever voorbehouden bevoegdheden beperkt was, omdat

het ging over individuele beslissingen. Maar in wat hier vandaag voorligt, gaat het over verordenende beslissingen. De vergelijking gaat dan ook niet op. Het advies van de Raad van State blijft vernietigend. Haar fractie vreest dan ook dat de minister hiermee eerder meer dan minder rechtsonzekerheid zal creëren.

*Ludwig Vandenhove* merkt op dat de minister het in haar tussenkomsten in deze commissie frequent heeft over de vele muren waarop zij botst als er overleg met het federale niveau nodig is. Dat is onderhand al een indrukwekkende lijst geworden. In dat verband had hij dan ook graag vernomen of ze deze kwestie al eens in haar algemeenheid geagendeerd heeft op het Overlegcomité.

Minister *Zuhal Demir* stelt dat ze al veel zaken op de agenda van het Overlegcomité geplaatst heeft, ook wat Justitie betreft. Maar de structuren van een land zijn wat ze zijn. Federaal en Vlaams kijkt men verschillend naar de dingen, stelt ze vast. Haar voorkeur gaat uit – als dat, zoals hier het geval, wettelijk mogelijk is – naar het op Vlaams niveau globaal organiseren van bevoegdheden. Ze preciseert dat het over een veertigtal zaken bij de Raad van State gaat. De minister herhaalt ter afronding dat de bestuursrechtspraak coherenter wordt als deze bevoegdheden ook worden ondergebracht bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

### III. Stemmingen

#### 1. Artikelsgewijze stemming

##### Artikel 1

Ter stemming gelegd, wordt het bevoegdheidsartikel aangenomen met 10 stemmen tegen 1 bij 1 onthouding.

##### Artikel 2

Op artikel 2 werd vanuit de meerderheidsfracties een amendement ingediend (*Parl.St.* VI.Parl. 2022-23, nr. 1726/2 – amendement nr. 1), dat wordt aangenomen met 11 stemmen tegen 1. Vóór de stemming over dit amendement laat *Ludwig Vandenhove* opmerken dat hij, hoewel tot de oppositie behorend, alle amendementen zal goedkeuren als teken van respect voor het werk van de legistieke dienst van het parlement.

Het aldus geamendeerde artikel 2 wordt daarna aangenomen met 10 stemmen tegen 1 bij 1 onthouding.

##### Artikel 3

Op artikel 3 werd vanuit de meerderheidsfracties een amendement ingediend (*Parl.St.* VI.Parl. 2022-23, nr. 1726/2 – amendement nr. 2), dat wordt aangenomen met 11 stemmen tegen 1.

Het aldus geamendeerde artikel 3 wordt daarna aangenomen met 10 stemmen tegen 1 bij 1 onthouding.

#### Artikel 4

Op artikel 4 werd vanuit de meerderheidsfracties een amendement ingediend (*Parl.St.* VI.Parl. 2022-23, nr. 1726/2 – amendement nr. 3), dat wordt aangenomen met 11 stemmen tegen 1.

Het aldus geamendeerde artikel 4 wordt daarna aangenomen met 10 stemmen tegen 1 bij 1 onthouding.

#### Artikel 5

Op artikel 5 werd vanuit de meerderheidsfracties een amendement ingediend (*Parl.St.* VI.Parl. 2022-23, nr. 1726/2 – amendement nr. 4), dat ertoe strekt het volledige artikel te vervangen. Het amendement, en daarmee meteen ook het nieuwe artikel 5, wordt aangenomen met 11 stemmen tegen 1.

#### Artikel 6

Op artikel 6 werd vanuit de meerderheidsfracties een amendement ingediend (*Parl.St.* VI.Parl. 2022-23, nr. 1726/2 – amendement nr. 5), dat ertoe strekt het volledige artikel te vervangen. Het amendement, en daarmee meteen ook het nieuwe artikel 6, wordt aangenomen met 11 stemmen tegen 1.

#### Artikel 7 tot en met 17

Ter stemming gelegd, worden artikel 7 tot en met 17 zonder verdere opmerkingen aangenomen met 10 stemmen tegen 1 bij 1 onthouding.

#### Artikel 18

Op artikel 18 werd vanuit de meerderheidsfracties een amendement ingediend (*Parl.St.* VI.Parl. 2022-23, nr. 1726/2 – amendement nr. 6), dat wordt aangenomen met 11 stemmen tegen 1.

Het aldus geamendeerde artikel 18 wordt daarna aangenomen met 10 stemmen tegen 1 bij 1 onthouding.

#### Artikel 19

Op artikel 19 werd vanuit de meerderheidsfracties een amendement ingediend (*Parl.St.* VI.Parl. 2022-23, nr. 1726/2 – amendement nr. 7), dat ertoe strekt het volledige artikel te vervangen. Het amendement, en daarmee meteen ook het nieuwe artikel 19, wordt aangenomen met 11 stemmen tegen 1.

#### Artikel 20

Ter stemming gelegd, wordt het inwerkingtredingsartikel zonder verdere opmerkingen aangenomen met 10 stemmen tegen 1 bij 1 onthouding.

## **2. Stemming over het geheel**

In zijn geheel ter stemming gelegd, wordt het ontwerp van decreet tot wijziging van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges en het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten, wat betreft de uitbreiding van de rechtsmacht van de Raad voor Vergunningsbetwistingen, zoals hierboven geamendeerd, aangenomen met 10 stemmen tegen 1 bij 1 onthouding.

Steven VANDEPUT,  
voorzitter

Maike DE VREESE,  
verslaggever

## TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

**Artikel 1.** Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009

**Art. 2.** Aan artikel 2.2.10 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016 en gewijzigd bij de decreten van 8 december 2017 en 26 april 2019, wordt een paragraaf 8 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§8. Het besluit tot definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan kan worden bestreden met een beroep bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, overeenkomstig en met inachtneming van de regels, vermeld in hoofdstuk VIII van titel IV, en de regels die inzake de geschillenbeslechting voor dat rechtscollege zijn bepaald bij of krachtens het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges.”.

**Art. 3.** Aan artikel 2.2.15 van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016 en gewijzigd bij het decreet van 26 april 2019, wordt een paragraaf 9 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§9. Het besluit tot definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan kan worden bestreden met een beroep bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, overeenkomstig en met inachtneming van de regels, vermeld in hoofdstuk VIII van titel IV, en de regels die inzake de geschillenbeslechting voor dat rechtscollege zijn bepaald bij of krachtens het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges.”.

**Art. 4.** Aan artikel 2.2.21 van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2016 en gewijzigd bij de decreten van 8 december 2017 en 26 april 2019, wordt een paragraaf 9 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§9. Het besluit tot definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan kan worden bestreden met een beroep bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, overeenkomstig en met inachtneming van de regels, vermeld in hoofdstuk VIII van titel IV, en de regels die inzake de geschillenbeslechting voor dat rechtscollege zijn bepaald bij of krachtens het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges.”.

**Art. 5.** Aan artikel 2.3.1 van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 mei 2023, wordt een laatste lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Het besluit tot definitieve vaststelling van de gewestelijke stedenbouwkundige verordening kan worden bestreden met een beroep bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, overeenkomstig en met inachtneming van de regels, vermeld in hoofdstuk VIII van titel IV, en de regels die inzake de geschillenbeslechting voor dat rechtscollege zijn bepaald bij of krachtens het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges.”.

**Art. 6.** In artikel 2.3.2 van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 mei 2023, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° er wordt een paragraaf 1/3 ingevoegd, die luidt als volgt:

“§1/3. Het besluit tot definitieve vaststelling van de provinciale stedenbouwkundige verordening kan worden bestreden met een beroep bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, overeenkomstig en met inachtneming van de regels, vermeld in hoofdstuk VIII van titel IV, en de regels die inzake de geschillenbeslechting voor dat rechtscollege zijn bepaald bij of krachtens het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges.”;

2° er wordt een paragraaf 2/3 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§2/3. Het besluit tot definitieve vaststelling van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening kan worden bestreden met een beroep bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, overeenkomstig en met inachtneming van de regels, vermeld in hoofdstuk VIII van titel IV, en de regels die inzake de geschillenbeslechting voor dat rechtscollege zijn bepaald bij of krachtens het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges.”.

**Art. 7.** In artikel 2.6.7, eerste lid, 1°, van dezelfde codex worden tussen de woorden “geschorst is door” en de woorden “de Raad van State” de woorden “de Raad voor Vergunningsbetwistingen of” ingevoegd.

**Art. 8.** In artikel 4.8.2 van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 6 juli 2012 en gewijzigd bij de decreten van 4 april 2014, 25 april 2014 en 8 december 2017, worden punt 1° en punt 2° opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

- “1° besluiten tot definitieve vaststelling van gewestelijke, provinciale en gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen;
- 2° besluiten tot definitieve vaststelling van gewestelijke, provinciale en gemeentelijke stedenbouwkundige verordeningen;”.

**Art. 9.** Aan artikel 4.8.11 van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 25 april 2014 en gewijzigd bij de decreten van 9 december 2016 en 8 december 2017, worden een paragraaf 3 en een paragraaf 4 toegevoegd, die luiden als volgt:

“§3. De beroepen bij de Raad, vermeld in artikel 4.8.2, 1° en 2°, kunnen worden ingesteld door elke partij die doet blijken van een benadeling of van een belang.

§4. De beroepen, vermeld in artikel 4.8.2, 1° en 2°, worden ingesteld binnen een vervaltermijn van zestig dagen, die ingaat op een van de volgende dagen:

- 1° de dag na de betekening van het besluit met een beveiligde zending, als een dergelijke betekening vereist is;
- 2° de dag na de bekendmaking van het besluit in het Belgisch Staatsblad, in de andere gevallen dan het geval, vermeld in punt 1°.”.

**Art. 10.** In artikel 4.8.21 van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 4 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “de zaak” worden vervangen door de woorden “het beroep inzake de registratiebeslissing”;

2° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Elke partij, vermeld in artikel 4.8.11, §3, kan in de beroepen, vermeld in artikel 4.8.2, 1° en 2°, tussenkomen.”.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges

**Art. 11.** In artikel 2, 1°, b), van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges, gewijzigd bij de decreten van 25 april 2014 en 8 december 2017, wordt tussen de woorden "de omgevingsvergunning" en de zinsnede "en artikel 43" de zinsnede "artikel 45 van het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten" ingevoegd.

**Art. 12.** Aan artikel 10, vijfde lid, van hetzelfde decreet wordt de volgende zin toegevoegd:

"De voorzitter van het bestuursrechtscollege, vermeld in artikel 2, 1°, b), zorgt voor de behandeling bij voorrang van de beroepen tegen de besluiten tot definitieve vaststelling van ruimtelijke uitvoeringsplannen en stedenbouwkundige verordeningen en tegen definitieve voorkeursbesluiten en projectbesluiten inzake complexe projecten."

**Art. 13.** Aan artikel 12, tweede lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 24 februari 2017, wordt de volgende zin toegevoegd:

"Het voormelde rechtscollege heeft ook een kamer die uitsluitend bevoegd is voor de beroepen tegen definitieve voorkeursbesluiten en projectbesluiten inzake complexe projecten."

Hoofdstuk 4. Wijzigingen van het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten

**Art. 14.** In artikel 2 van het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten wordt een punt 11°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"11°/1 Raad voor Vergunningsbetwistingen: de Raad voor Vergunningsbetwistingen, opgericht bij artikel 4.8.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009;"

**Art. 15.** In artikel 36, vijfde lid, van hetzelfde decreet worden de woorden "Raad van State" vervangen door de woorden "Raad voor Vergunningsbetwistingen".

**Art. 16.** In artikel 43, derde lid, van hetzelfde decreet worden de woorden "Raad van State" vervangen door de woorden "Raad voor Vergunningsbetwistingen".

**Art. 17.** In artikel 44, derde lid, van hetzelfde decreet worden de woorden "Raad van State" vervangen door de woorden "Raad voor Vergunningsbetwistingen".

**Art. 18.** In artikel 45 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen door wat volgt:

"Het definitief vastgestelde voorkeursbesluit en het definitief vastgestelde projectbesluit kan door elke partij die doet blijken van een benadeling of van een belang worden bestreden met een beroep bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, met toepassing van de regels die inzake de geschillenbeslechting voor dat rechtscollege zijn bepaald bij of krachtens het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges.";

2° er worden een derde en een vierde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

“De beroepen, vermeld in het eerste lid, worden ingesteld binnen een vervalt termijn van zestig dagen, die ingaat op een van de volgende dagen:

- 1° de dag na de betekening van het besluit met een beveiligde zending, als een dergelijke betekening vereist is;
- 2° de dag na de bekendmaking van het besluit in het Belgisch Staatsblad, in de andere gevallen dan de gevallen, vermeld in punt 1°.

Elke partij die doet blijken van een benadeling of van een belang, kan in de zaak tussenkomen.”.

## Hoofdstuk 5. Slotbepalingen

**Art. 19.** Dit decreet is van toepassing op de besluiten, vermeld in artikel 4.8.2, 1° en 2°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2019, en artikel 45, eerste lid, van het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten zoals gewijzigd door dit decreet, die zijn genomen vanaf de datum van de inwerkingtreding van dit decreet.

**Art. 20.** Dit decreet treedt in werking op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum en uiterlijk op 31 december 2024.